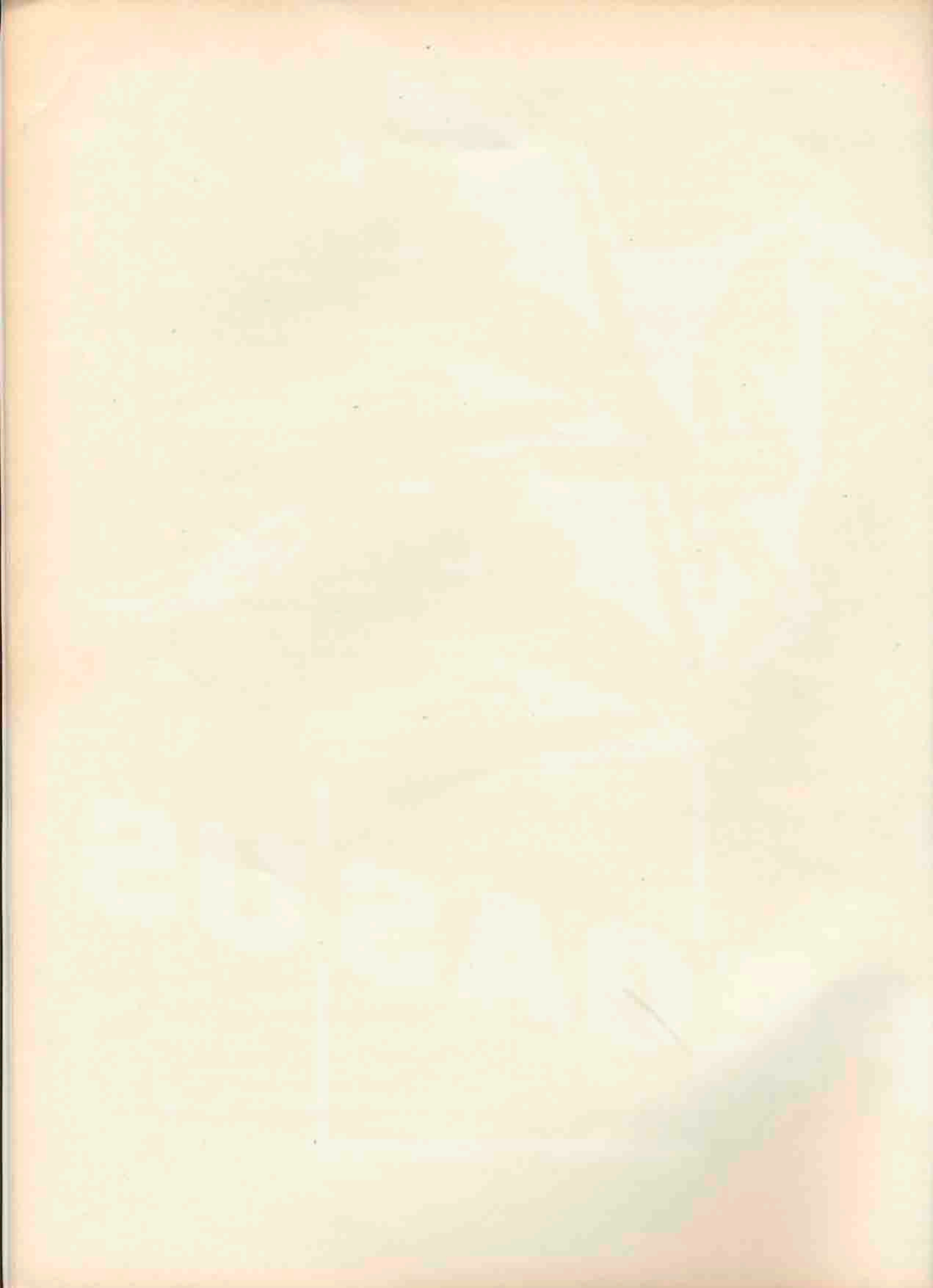

PEGASUS

PEGASUS

NR 19 VINTERNUMMER 1951-52

Forums styrelse under höstterminen 1951

Ordf.: Gudrun Eeg-Olofsson . Vice ordf.: Ragnar Kjellén . Sekr.: Robert Luhr . Protokollsekr.: Imbi Paff . Kassör:

Lars Rydén . Vice kassör: Arne Lagerström . Redaktör: Nils-Gunnar Stenqvist . Red.-sekr.: Ulla

Wettring . Teknisk red.: Ulf Roos . Revisorer: Kaj Lagerström

Jan Sahlén, Britt-Marie Curtman

A-sektionen

Ordf.: Margareta Nordberg . Sekr.: Rolf österberg

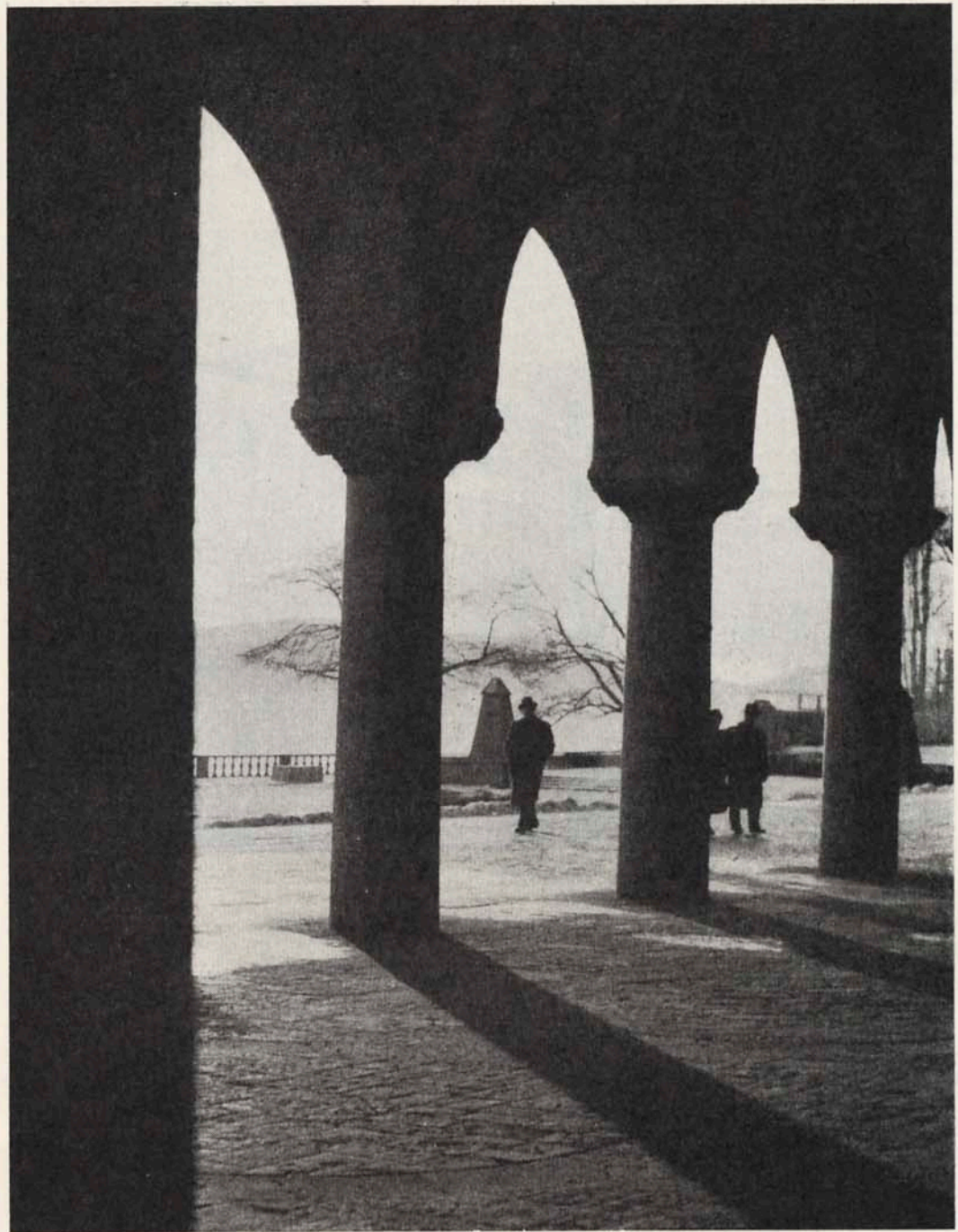
B-sektionen

Ordf.: Hans Jalling . Sekr.: Dag Myhrman

C-sektionen

Ordf.: Jan-Ebbe Svensson . Sekr.: Ulf Rosenberg

PEGASUS

PELARE *Anders Olofsson*

PRESENTATION

Pegasus, denna i litterära och andra gymnasiekretsar så
välkända och eftertraktade flygpålle, har nu störtat upp från dammigt
redaktionsbord, ilat genom dunkande tryckpressar, kastat sig ut på det
litterära slagfältet och kommit även till dig, k. läsare/inna. Mätte
inte din kritik bli så hård att Pegasus med svansen mellan
benen och slokande vingar stapplar tillbaka till
sin spilta att tugga den missförståddes
bittra hö. Red.

*

SEKTIONSARBETET

A-SEKTIONEN

Forums litterära sektion har i år varit föremål för allt större intresse. Detta visade sig vid en intim teaterafton, som ägde rum i början av oktober, och som vann anklang även bland de yngre eleverna. Vidare har vi planerat att ordna ett program tillsammans med C-sektionen, och vi skall stå för underhållningen på julfesten. Vidare planerar vi en Geijerafton, och vi hoppas även att en sminkör skall visa oss sin förmåga.

Margareta Nordberg.

B-SEKTIONEN

Forums naturvetenskapliga sektion har inriktat sin verksamhet under året efter de linjer, som framkommo vid diskussionen om Forum. Vid denna diskussion kritiserades B-sektionen för att allt för ofta ha "tekniska program" och endast mera sällan program av allmänt naturvetenskapligt intresse.

Den 25 oktober ordnade sektionen sitt första program för läsåret, en livligt besökt filmafton, då filmerna "International Ice Patrol", "Victory in review", "Sweden rearms" och "One year in Korea" visades.

Sektionens preliminärprogram för läsåret innehåller en hel del programpunkter, som vi hoppas skall intressera det stora flertalet. Den 23 november kommer civilingenjör K. O. Sjöström, författare till boken "Amatörfoto", att hålla ett föredrag om fotografering och i början av december kommer Curt Jägne, en av Sveriges främste specialister inom modellracersporten, att tala om och demonstrera modellracerbilar. I vår kommer bl. a. ett program om flygvapnet och dess senaste tillskott, och för att tillfredsställa biologerna inom skolan ett föredrag om ärftlighetslära.

Dessutom kommer vi att ordna den sedvanliga utflykten till Choklad-Thule och om det visar sig tekniskt genomförbart även besök på Marabou och Psykotekniska institutet.

För att B-sektionen skall kunna ordna just sådana program som Du vill ha, fordras det en större kontakt mellan Dig och sektionens styrelse. Om Du har något förslag till program eller vill kritisera någon programpunkt, kom då till mig och ge mig några tips hur Du skulle vilja ha det.

Tyvärr är antalet åhörare vid våra föredrag inte så stort och jag skulle vilja uppmana alla, som är intresserade av naturvetenskap, att komma till våra program och på så sätt hjälpa sektionen i dess arbete.

Hans Jalling.

C-SEKTIONEN

Forums program på höstterminen inleddes med en musikalisk frågesport mellan Bromma och Ängby läroverk, som C-sektionen anordnade. Bromma segrade i den relativt svåra tävlingen med ganska bred marginal. När detta skrives, har C-sektionen ej hunnit arrangera något mer program men räknar med att få representeras med ytterligare två eller tre musikaftnar denna termin, eventuellt i samarbete med A-sektionen.

De sedvanliga grammofonkonserterna på lördagsfrukosten kommer antagligen, trots den förkortade lunchrasten, att ordnas även denna termin. Det kan länkas att vi någon gång också kommer att låta några av skolans musikaliska förmågor ersätta grammofonen vid dessa konserter. Sektionen kommer att stå för höstens musikmorgonböner.

På C-sektionens program står förutom musiken även konsten. Denna har emellertid så gott som helt försummats i Forums arbete de senaste åren. För att bättre kunna tillgodose elevernas och särskilt då gymnasisternas intressen i detta avseende skulle vi vara mycket tacksamma, om alla intresserade kontaktade Forum och framlade förslag, om hur arbetet på det området lämpligen skulle läggas upp. För övrigt står Forums brevlåda öppen för uppslag och idéer av alla slag. Anlita den!

Jan-Ebbe Svensson.

Den dramatiska versionen av Per Lagerkvists "Bödeln"

Pär Lagerkvist var en av de svenska författare, som snabbast och häftigast reagerade mot nazismdiktaturen, då Hitlers "Machtübernahme" ägde rum våren 1933. Redan på hösten samma år utkom novellen Bödeln. Den fick en mycket blandad kritik; många recensenter imponerades av dess kraft och expressionistiska utformning, men andra åter ansåg, att det hela blott rörde sig om "skrikig politisk propaganda". I Norge var man dock mycket intresserad av Bödeln, och på norsk inrådan dramatiserade författaren stycket, som hade urpremiär i Bergen 23 okt. 1934. Det blev en stor succé, och mellan Oslo och Bergen gick extra insatta "Bödelståg". Vid nästa framförande, som ägde rum i Oslo, hade en visselkonsert organiserats av de norska nazisterna, men denna dränktes helt i det bifall, som föreställningen rönt. Då stycket uppfördes i Sverige några månader senare, lyckades man mindre bra, och pjäsen fick läggas ned, trots att Gösta Ekman hade huvudrollen. Med undantag av ett radioframförande 1950 har Bödeln sedan dess ej spelats.

Då ridån går upp, synes bödeln sitta tyst och orörlig bland lösfolk och halvfulla hantverkare på en medeltidskrog. Men ingen sitter nära bödeln. Det tisslas och tasslas om vilken makt det onda har. Med skygga ögonkast åt bödelns plats berättas om hur ett tjvavfinger från galgen givit must åt ölet och hur blod från bödelssvärdet hjälpt mot allsköns krämpor. En timmerman berättar, hur han som barn blivit löst från en förbannelse genom att tre gånger dricka ur bödelns hand. Skildringen av medeltida förhållanden och tänkesätt är mycket suggestiv; författaren beskriver realistiskt men med ömt medlidande de försupna kroggästerna, som i "det medeltida mörkret" hänge sig åt avskyvärd vidskepelse i sin skräckblandade osäkerhetskänsla. Ideliga växlingar mellan fränt råa händelser och små enkla vardagsepisoder håller publiken fången.

De små visionsscenerna, som spelas vid sidan om huvudscenen gör ett levande intryck i timmermannens berättelse. Nästan obehagligt berörd blir man av Galg-Lasses monolog, som blir ett klimax i medeltidsscenen. Han är en stympad, vansinnig figur, som fantiserar och ljuger om sitt förbund med onskans makter för att imponera på de övriga kroggästerna, då dessa hårdhjärtat driver med honom.

När Galg-Lasse tystnar, mörknar det över scenen; blott bödeln sitter svagt belyst. Så ljusnar det långsamt, och scenbilden är nu en annan — en lyxkrog i modern tid. Här är gästerna inte ömt utan bitande sarkastiskt skildrade. Den mänskliga osäkerhetskänslan döljes bakom övermod och cynism. Författaren låter gästerna bruka rent nazistiska tongångar: "Nej, man måste bort från den ödesdigra mjäkigheten! Barnen måste uppfostras för kriget. När de lär sig gå, ska de lära sig det i militärisk mening och inte i sina mammors." Då negermusikerna på restauranten våga göra en paus för att kasta i sig en bit mat, blir gästerna uppbragda och ställer till med en fullständig massaker på de svarta. Upphetsade och berusade vill de så hylla sin store ledare, bödeln, som även i denna scen suttit tyst och föraktfullt iakttagit händelserna, men han besvarar ej deras hyllning. Någon dristar sig att fråga: "Men — men är du då inte Bödeln?" Då reser han sig i hela sin längd och håller ett långt tal till hela mänskligheten. Han föraktar dem och frågar: "Varför skall just jag bära all er ondska, all er synd?" Han rasar och hädar Gud men bryter slutligen alldeles samman och slutar sitt tal "Jag längtar till min offerdöd, men mitt kors skall aldrig resas. Och när ni inte är mer, skall jag gå ut i det eviga mörkret, med min bila slängd kvar efter mig på jorden, till minne av det släkte, som levde här." Då kommer en ung kvinna fram till honom, omkring hennes huvud

(forts. å sid. 23)

Två höstskisser

Det är höst. Jag visste det, så fort jag vaknade i morse. Himlen har en alldeles speciell blå färg-ton. Vinden, som drar genom träden, susar på ett särskilt sätt. Syrsorna spelar upp scherzot i sommarens symfoni.

Jag går sakta över ängarna och känner mig lite vemodig, som man gör, när man en morgon vaknat och funnit hösten. Luften påminner om rhenvin. Spindlarna i gräset har fångat nattens dimma i sina nät.

Där borta på slänten lyser ett smultron, ett enda, stort och mycket rött. Jag plockar det, men det smakar ingenting.

Det börjar bli hett nu. Solen bränner i ryggen. Jag tänker gå och bada, sola mig på de varma klippställarna och ha det skönt. Vad är det för dumt prat, att sommaren skulle vara slut? Ånej än är den inte slut på länge. Det är bara så kallt i skuggan och alldeles nyss singlade ett löv ned vid min fot.

Jubelskimrande extas! Svindlande smärtsamma skönhet! Jag står stilla och dricker mig rusig av färg och solljus. Det brinner i den mörka gran-skogen. Asparna skiftar från purpur till ljusaste rött. Björkarna vid väggkanten står där som ett gult durackord.

Luften är tunn och hög. Den slingrande landsvägen lockar. Jag vill följa den. Jag skall vandra förbi nakna åkrar, där hösten sått

frost i plogfårorna, förbi det lilla grå ödetorpet, där vita syrener blommar om våren, förbi slån-bärssnår och nyponbuskar.

När jag tröttnar på att se, vad som döljer sig bortom nästa vägkrök och bakom nästa backe viker jag av in i skogen. Först är där ljus och vänligt. Solfläckarna dansar över mossan. Lingen lyser röda, och en hackspett trummar på ett träd.

Men så småningom blir skogen tätare, och jag vandrar i ett egendomligt halvdunkel. Där skymtar sagans långbenta älg mellan stammarna och bakom en gran lurar skogsfrun.

Jag går, ända tills jag kommer till den lilla skogstjärnen. Då böjer jag mig ner och betraktar min egen spegelbild i det mörka vattnet, tills djupet börjar locka och dra, och jag rädd springer upp och flyr därifrån.

Jag stannar först, när skogen tar slut, andfädd, med dunkande hjärta. Framför mig ligger havet. Det är blågrönt med skumkrönta vågor. Några måsar cirklar över mitt huvud under gälla skrin. Vinden för med sig en doft av tång och salt.

Jag ser och ser. Havet är så stort, så oändligt, och där det tar slut, tar himlen vid. Det stiger upp en trotsig styrka och en vild, primitiv glädje inom mig. Skönheten runtomkring mig är döds-märkt, men jag lever och havet, havet är evigt.

Ulla-Britt Lantz.

VENI, VIDI, VICI

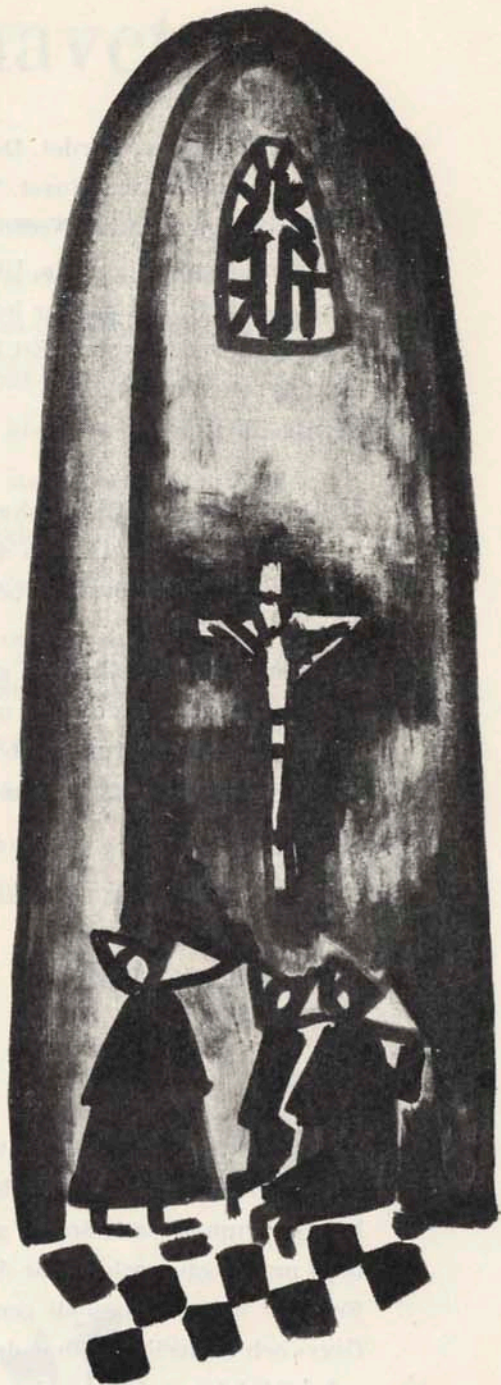
Latin, latin, o hopplöshet
av ljus och frid du intet vet.
Jag kämpar med dig dag och natt
blir slagen matt.
Du grymme Caesar, tre små ord
kan ännu tynga folk till jord,

Du tagit länder, floder, berg,
min must och mærg.
Jag sliter kläder, river hår,
i grammatik och lunta slår.
Vid vansinns och förtvivlans brant
mitt huvud dunkas emot bordets kant
— jag somnar.

E. G. O.

Katedralen

De höga valven spänner
över smala skeppet
upptill belysta
av prunkande glasmålningar
På golvet kräla
några bedjande
svagt belysta
av flämtande vaxljuslägor
Nunnorna har fällt ut
sina vita brätten
och prästernas mummel blandas
med svagt brusande
orgeltoner.

N.G.S.

Brevet

Hon satt böjd över bordet. De stora mörka ögonen stirrade tomt in i det nästan utbrunna ljuset. Tjocka svarta flätor inramade det breda men ändå känsliga ansiktet. Nedför kinderna rann två kalla tårströmmar.

Munnen förvreds i smärta. Utan att hon själv märkte det flyttade hon över blicken till ett litet papper hon höll i handen. Hon såg det inte, men visste vad där stod. Ett kort militäriskt meddelande.

Hennes son stupad . . .

Offrad till Kriget.

Hon öppnade den lilla flaskan hon kramade i ena handen.

Ljuslågan flämtade till och dog. En svag blå rökslinga höll sig kvar i vecken ett ögonblick och försvann så.

När morgonljuset silade in genom gardinen satt hon framåtlutad över bordet. Huvudet hade fallit ned mot armen. De brusna ögonen var riktade mot ett utbrunnet stearinljus. På bordet låg en liten tom flaska. Ena handens knogar vitnade kring en skrynklig papperslapp.

Metron

Människoströmmen böljar fram och tillbaka i metrotunneln.

Stegen ekar monotont i de halvcirkelrunda kakelväggarna. Genom stegens hetsiga trumvirvlar hörs en melodi. En trashank i svarta glasögon sitter böjd mot väggen och spelar dragspel. Han håller huvudet snett och försöker höra sin melodi genom bullret. Munnen är stängd och lyssnande. Över- och underläppen har dragits in i munspringan och bildat tusen fina rynkor.

Bredvid musikanten står en gammal hatt. Ibland klingar ett mynt i den.

Någon har offrat en franc. Det tärda huvudet nickar och de vissnade läpparna formar ett ljudlöst tack. Mannen ser ut att vilja be om ursäkt att han profiterar på sina medmänniskors godhet. Men en vit käpp står lutad mot väggen.

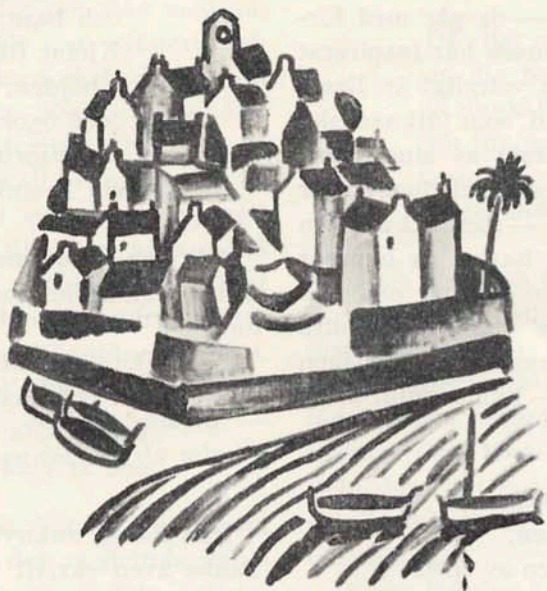
Melodin hörs svag och ensam.

Snart hörs bara det monotona ekot av skyndsamma steg.

Stad vid havet

Den tysta staden klättrar försiktigt ned mot havet. De gråa husen trycker sig samman på varje avsats, hakande i varandra, rädda att komma för långt ut på kanten, att störta ned och smutsa det blåa, klara vattnet. Högst uppe tronar den lilla kyrkan. Curén gräver i sin trädgård bland tungt doftande rosor och vitblommande körsbärsträd. En gumma går med tunga steg i stora träskor, som klappar i stenen, och ekot rinner nedför den smala gränden och drunknar i vågbruset. Några fiskebåtar guppar lätta som måsar i den genomskinliga dyningen. Den åldrige fiskaren stoppar pipan i skägget. Sitter och ser ut över havet. Dimman sänker sig sakta, och långt ut glimmar ett ljus från en seglare. Några vita snäckor rasslar svagt mot varandra. Aftonen sänker sig och ljus sipprar ut genom stängda fönsterluckor. En palm sträcker sin stela krona på smal stam. Silhuetten avtecknar sig skarp mot grönblå horisont. Ovan kyrkan blinkar aftonstjärnan.

Nils Gunnar Stenqvist.

N.G.S.

EVERT TAUBE

Diktare och levnadskonstnär

För en tid sedan kunde man i Expressens "jazzspalt" läsa en översikt över de främsta örhängena just nu och framför allt om dem, som sjunger dem. Efter att ha genomgått hela raden kända storheter som Alice Babs, Edvard Persson, Bertil Boo m. fl. slutade artikelförfattaren med följande ord: "Jag får inte glömma Evert Taube. Hans vistexter är och har länge varit Sveriges mest efterfrågade, bredvid dem är slagdängor som 'Mister och Mississippi' och 'För ung' m. fl. småsaker."

Nu menar jag inte att Evert Taube kan jämföras med vanliga schlagerkompositörer och -sångare, men detta är i alla fall ett av de många tecken på hans starkt rotade popularitet, som man dagligdags kan få röna prov på. Evert Taubes melodiösa dikter har blivit hela svenska folkets egendom på ett sätt, som det knappast finns någon direkt motsvarighet till. Kan man tänka sig en svensk midsommarafton utan Calle Schewens vals eller någon av hans nigande valser och sköna tangomelodier? Detta är något märkligt, ty i det stycket har han väl ingen like i vårt land, varken förr eller nu. Många av hans verk är inte bara läs- och sångbara — de går med fördel att dansa efter också. Dansen har inspirerat många svenska diktare, men veterligt är Evert Taube den enda svenska skald, som fått svenska folket att dansa efter de flesta av sina visor. Kring Evert Taubes dikter och melodier doftar det ibland av svensk sommar — men det är även en fläkt från sältan i de sju haven, av hamnar i fjärran solbelysta länder, av palmer och medelhavssus, och av Pampas' "många hundra gröna mil". Tonerna från Bohuslän och Roslagen är emellertid det väsentliga — lika genuint svenska som någonsin Frödings:

Det var dans bort i vägen på
lördagsnatten,
över nejden gick låten av spelet
och skratten

Det är en sund livsglädje i Taubes dansvisor och dikter, fjärran från den guldkrogsglädje Erik Axel Karlfeldt gisslar:

Du dansar bleka ungdom, sorgset låta
din ukulele och din saxofon.

Dansen har annars många skildrare i svensk litteratur — Anna Maria Lenngren berättar i Den glada festen om hur "nyckelharpan surrar och polskan går vid oavbruten bas" och själve den grevliga Carl Snoilsky sjunger om "mörka flickor med kind som blossar":

Foten redo och hand i sidan!
I Trastevere bjuds i kväll
på en sprittande saltarell!

Carl Michael Bellman låter sin Ulla dansa "i ljus och lyktors sken" och Birger Sjöberg skildrar, ehuru mindre dionysiskt, hur systrarna dansar vid nykterhetslogen Hoppets Skölds sommarutflykt:

Drilla på flöjten
och basa på bastuban (horn)
Kjolar fläkta och armar sträckta
i höjden, fäkta!
Med ögonen släckta
nu sysorna hasas
vid bastubans toner (horn).

Till och med ensamhetens sångare framför andra, Dan Andersson, bryter en lans till dansens försvar:

Skall ej han som över duvo-
lek och fåglalåt rår,
kunna tåla att man danser
och är glad?

Men för att anknyta till Bellman, så har Evert Taube även skrivit i gustaviansk stil medvetet stiliserade pastoraler och dansvisor. Som han

själv säger i förordet till en av dessa balladsamlingar: "Dessa 'Bröllopsballader och Rosenrim' äro näppeligen några efterhärmande läten, snarare beteckna de, som helhet, en eftergift åt Traditionen." När man läser denna bok, där huvudpersonerna — som på många andra ställen i Taubes diktning — är "Riddarna av Den Gyldne Fredens Sal", samlade kring sin ordensamiral löper tanken lätt iväg till Bellmans "Bacchi orden". Associationen är ingalunda omotiverad, ty Evert Taube och hans glada bordskamrater har avsiktligt lagt an på att hylla "Sångens Gudinna" i stil med Bellman och hans glada följe.

I våra dagar finns det ännu folk, som inte vill erkänna Evert Taube annat än som schlagerförfattare. Men de ha förmodligen inte läst några av hans över tjugo böcker och vissamlingar — på sin höjd hört något av hans populäraste verk i radio och härvid hängt upp sig på hans med åren naturligt nog något spruckna röst... Visst är Evert Taube en vismakare och tangokavaljer, en sjömansvisornas trubadur. Men han är vida mer än så. Vid det här laget torde det väl vara oomtvistligt, att han redan intar en plats i svensk litteraturhistoria som en skald och poet, en konstnär av kvalitet som väl tål jämförelse med många av dem, som länge haft sin plats på den svenska parnassen tryggad. I svenska folkets hjärtan har Evert Taube länge haft ett rum... I själva verket är han, som den lärde dr Elis Andersson konstaterat i en serie kritiskt analyserade essayer, vår verkliga nationalskald. Naturligtvis inte om man jämför honom med vår litteraturhistorias heroer. Men om man med nationalskald menar en skald, som sjunges och läses av nästan hela svenska folket, då bör väl epitetet utan tvekan tilldelas Evert Taube. För att citera ovannämnda auktoritet: "När litteraturhistoriker i framtiden skall redogöra för de populära skalder, vars ord svenskarna sjungit — inte bara vid högtidliga tillfällen, utan också gnolat om dagen vid sitt arbete, skall Evert Taubes namn inte fattas. Han följer trygg i raden efter namn sådana som Wivallius, Runius, Dalin, Bellman, Valerius, Wadman, von Braun, Sehlstedt, Wennerberg och Birger Sjöberg — ett kanske något blandat men icke desto mindre hederssamt sällskap!"

Evert Taubes mest odlade konstart är visan, ibland med förebilder från den medeltida dansvisan eller sjömännens "chanties" från fullrig-

garnas tid. Han kan snida en konstrikt ballad med sinnrikt flätade rim och han kan skriva barnvisor med enkel och rörande text, som till exempel "Brevet från Lillan". Hans lyra är mångsträngad, om man får säga så, och han behärskar sitt långtifrån enkla instrument med suveränitet. Tag en dikt ur hans Ballader i Bohuslän, kallad Sommar, men kanske mest känd som Vals på Ängön:

Höstrågen böljar och vårsådden gro
den doftar från blommande vallar
Ekarna slöjas med ljusgröna flor
och frömjöl från granar och tallar
sprides med vinden.
Innanför grinden
prunka syrener i lila och vitt.
Solen den skiner,
höns och kaniner
skingras när unghästen kommer i skritt
Kom snart, min vän, du som håller mig kär!
Sommarn är här!

Få skalder har som Evert Taube förstått att fånga den svenska sommarens fägring, den nordiska sommarnattens blonda mystik — han känner sitt svenska landskap! Vem har inte hört stroferna i Calle Schewens vals, vars innerliga naturlyrik inga banala refrängsångare lyckats förstöra: "I Roslagens famn på den blommande ö, där vågorna klucka mot strand" etc.? Hur mästertligt låter han inte sedan den klingande duren gå över i moll?

Då vilar min blommande ö
vid din barm
du dunkelblå vindstilla fjärd
och juninattsskymningen smyger sig
varm
till sovande buskar och träd...

Gamla stan och Gyllene Freden, Bohuslän och Roslagen är emellertid inte Evert Taubes enda inspirationskällor. Ville man, skulle man mot gängse litteraturhistorisk sed kunna någotsånär indela hans produktion i geografiska områden: Sydamerika, Medelhavet, Roslagen, Stockholm, Bohuslän, Göteborg. Såväl i sin diktning som i sitt liv inkarnerar han nordbons ständiga längtan söderut.

Denna längtan återfinner man på många stäl-

len i hans diktning, som nu är ganska stor. Evert Taube är en flitig man, som om väl någon kan bestyrka Edisons ord om geniet att "det är till en procent inspiration och nittionio procent transpiration". Hans litterära bagage är redan rätt vidlyftigt — sedan debuten med novellsamlingen *Inte precis om kvinnorna* 1918 har han över tjugotalet böcker och diktsamlingar bakom sig — övervägande vers med musik, oftast kongenialt illustrerade av honom själv, men även prosa-saker. Prosa kan han skriva av förnämligaste slag; den som läst till exempel *Svärmare* och *stigmän* eller den magnifika inledningen till *Ballader i Bohuslän* är säkert beredd att instämma. Liksom *Heidenstam* har han varit — och är för övrigt även nu — målare och ser med målaröga på tingen. Apropå Taubes måleri, så är han t. o. m. representerad på Nationalmuseum med en rad marina akvareller.

Axel Evert Taube är född i Göteborg i mars 1890 men flyttade snart ut till Vinga, där hans fader var mästerlotsen och fyrmästaren Gunnar Taube gift med Julia Jacobsson. Som pappa Taube seglat jorden runt som sjökaptan i många år, var det blott naturligt, att Evert och hans bröder redan från början var inriktade på sjön. Men medan bröderna gick rätt på sitt mål — sjökaptensexamen, tog slumrande konstnärsanlag hos Evert ut sin rätt, och han anmälde sig vid Göteborgs Musei-, Rit- och Målarskola, populärt kallad Valand, i avsikt att ge havet sin hyllning med pensel och palett. Detta hände år 1905. Men efter två väl använda år vid Valand tog han sin mats ur skolan och gick till sjöss — han hade ju sjömansblod i ådrorna. Nu följde ett stormigt och händelserikt skede; han fick slita hund för sitt uppehälle — det har avsatt tydliga spår i hans diktning (se till exempel *Eldarevals* eller *Eldare på värmen*). I Sydamerika slog han sig fram som tjänsteman vid ett kanalbygge, spår-vagnskonduktör i Cordoba, ridande ordonnans hos presidenten av Argentina, flasksköljare i Rio Segunda, gästspel i många andra yrken att för-tiga.

Men vid första världskrigets utbrott kände han plikten kalla och tog hyra på en båt hem för

att fullgöra sin värnplikt i svenska flottan. Efter krigsslutet begav han sig ut i Europa och flackade omkring, studerade livet och människorna, tills han i Paris träffade en svensk skulpttris — Astri Bergman, som några år senare hemma i Sverige blev hans brud.

"Som solen smälter is, hon ledsnaden bort-röjer, hon eldar fantasin, hon är min längtans mål! När turken sig förströr med hundrafemti mör och likväl icke sällheten kan finna, min svenska kvinna ensam mig lyckliggör!"

Den unga fruns föräldrahem låg i Roslagen och nu upptäckte Evert Taube Roslagen, som han lär sig älska lika varmt som västkusten. Här tar också många nya gestalter form — man tar nog inte fel, om man säger, att både Fritiof Andersson och Rönnerdahl med alla sina olikheter dock är hans alter ego. I Sverige stannade Taube och hans fru ingalunda hela tiden; man skapade sig ett hem i Italien och strövade för övrigt omkring litet varstans i Europa. Men det bleve för vidlyftigt att här ingående skildra hans liv och på vilka olika sätt det återspeglas i hans diktning, det är för mångfacetterat; han har både seglat för om masten och flanerat på fashionabla Rivieran, han är en bohem, som inte anpassar sig efter borgerliga krav på det passande; med poetens och konstnärens absoluta rätt sjunger han:

Mitt herrskap till behag
 för er har jag satt livet på det hala —
 tänk mer på glädjen än på gods och gull,
 ty någon skall fördriva tråkigheten
 om ryktet ock skall gå till evigheten,
 att jag har sjungit för att jag var full.
 Jag står här ensam, fast i lustigt lag,
 nåväl, med rätt, ty själv min väg jag väljer
 och målet ser jag tydligt, dag från dag,
 långt bortom dessa silversträngars drill
 en röst mig när, som hörs blott av poeter —
 jag glömmer därvid alla små förtreter
 och dricker, stolt, min ädla sångmö till!

Sten Ewerth

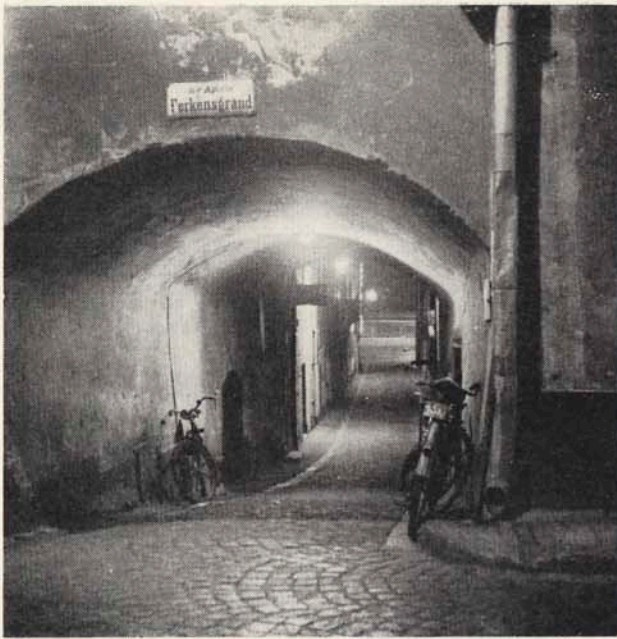

Foto G. af Malmborg

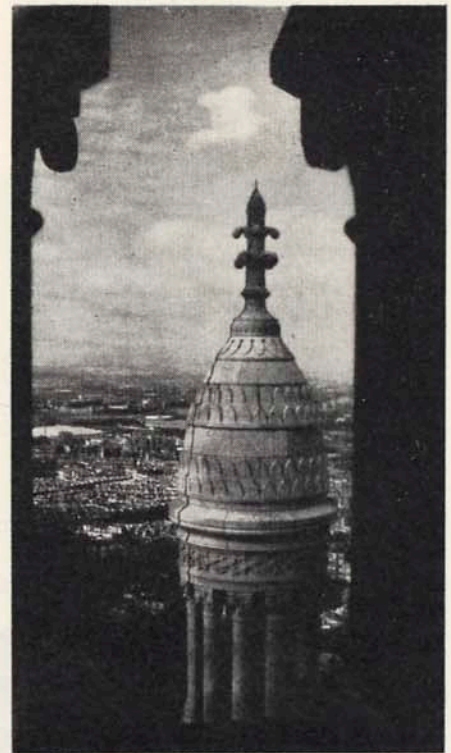
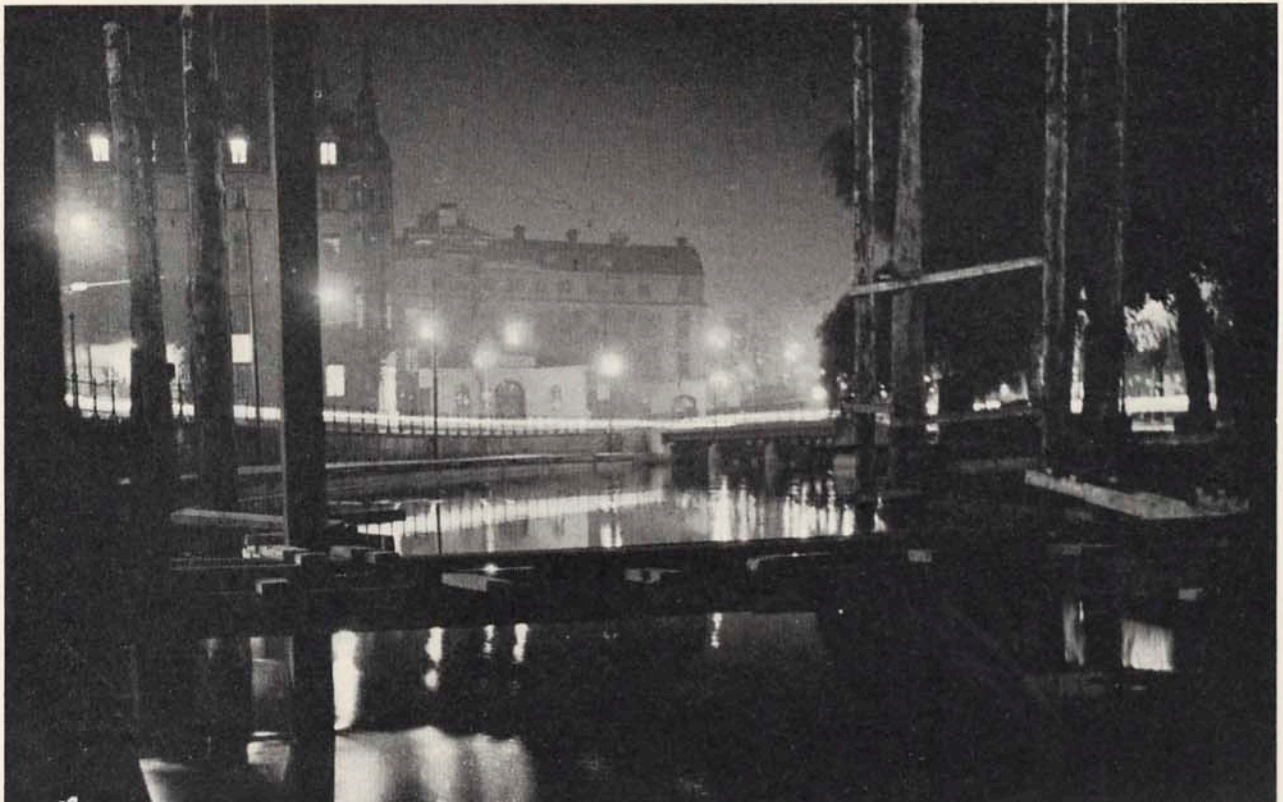
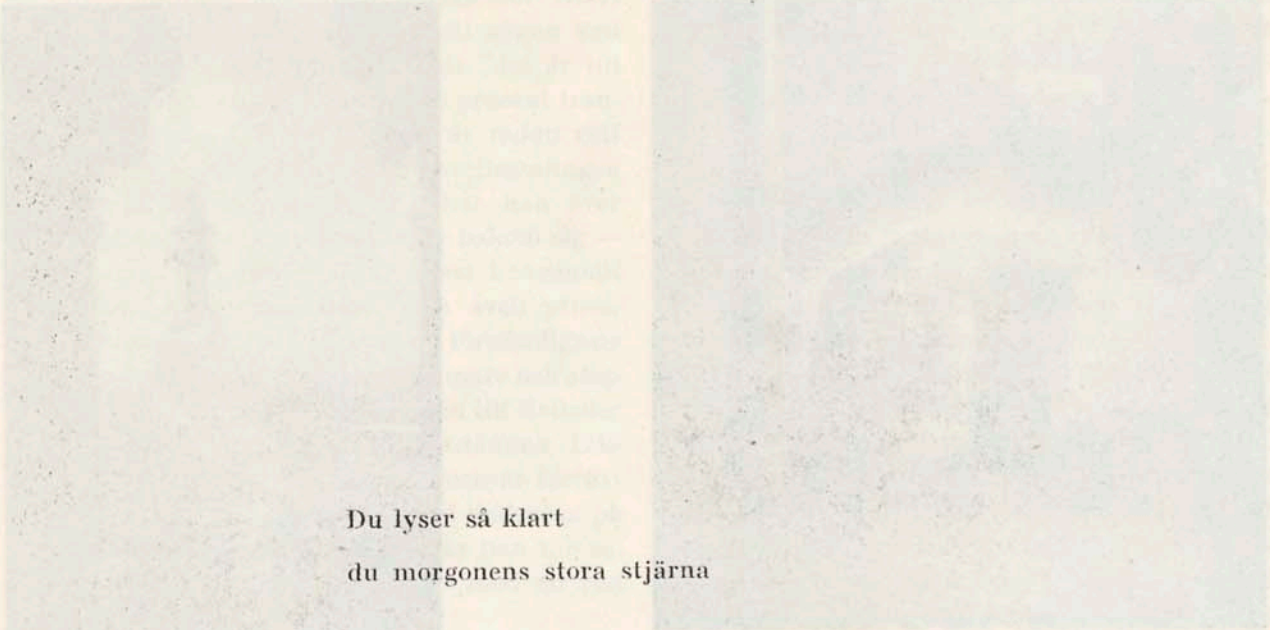

Foto Margareta Nordberg

Foto G. af Malmborg

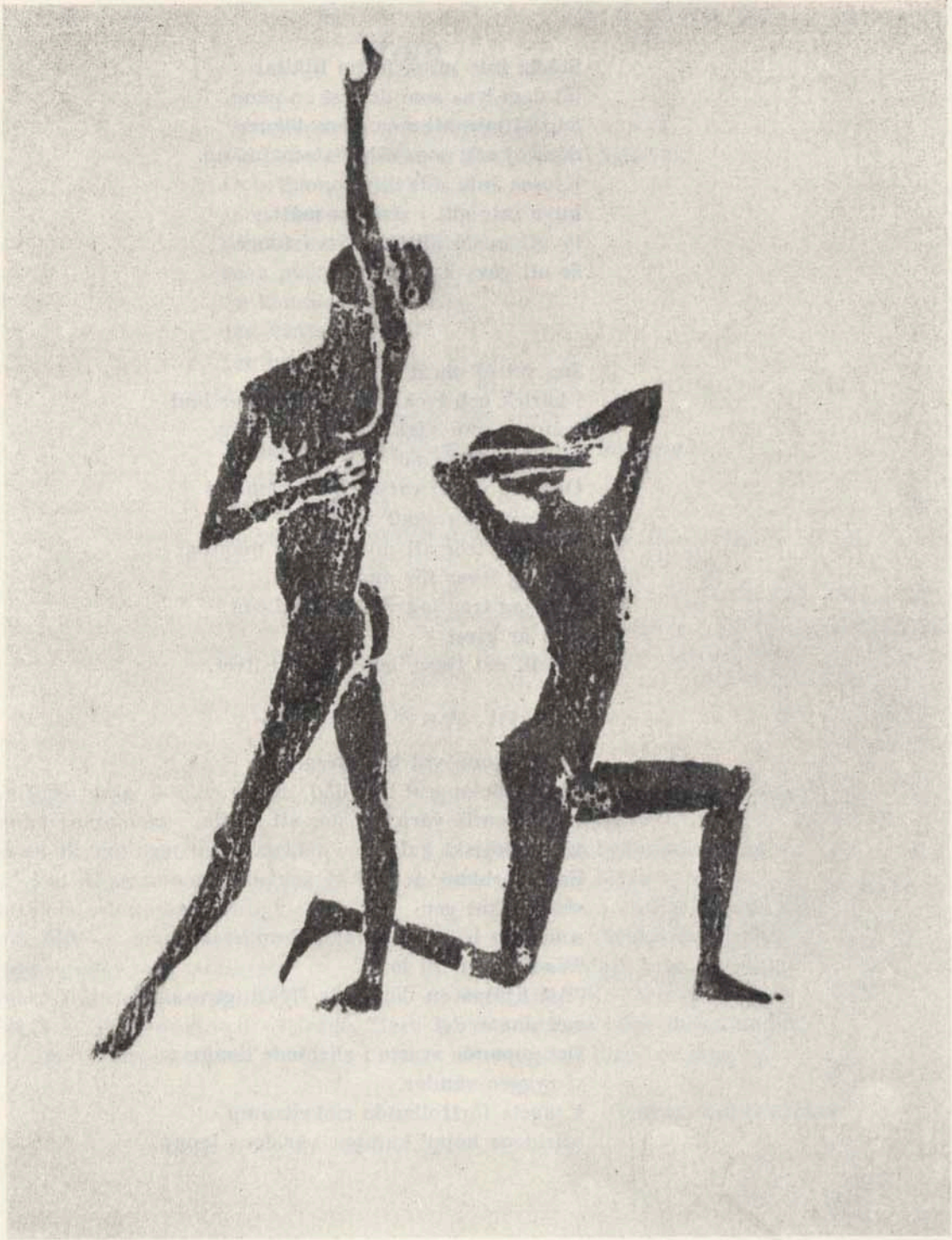

Du lyser så klart
du morgonens stora stjärna

Du bländar mig
gryningens starka ljus

Morgonen kastar av sig nattens mörka kappa
Hjortarna går att dricka i klara källan
och blomman slår upp sina skira kronblad
Över ängen börjar fåglarna att kvittra
men Eko ligger ännu sovande
i mosskägigiga bergets skugga.

N. G. S.

Träsnitt av Göran Gierow

Störta inte mina forna hjältar
låt dem lysa som de lyst en gång.
Säg ej mig att sagor äro lögner,
döm ej allt som diktats om i sång.
Krossa inte alla illusioner
kuva inte allt i stränga mått,
ty att anslå alltför kärva toner
är att göra livet grått.

*

Jag vet ej om det jag gjort
i kärlek och lycka, har skett efter bud
från en som sägs bry sig om mig;
en skapande Gud.
Och jag vet ej vartill jag är ämnad
och vart jag skall vandra,
men jag tror att mitt liv får mening
om jag lever för andra.
Och jag tror jag vill lyda ett ord
som är givet
av allt det ljusa och vackra i livet.

*

Vi äro vana vid helvetesglöd
hårda för ångest och död.
Inget kan få våra känslor att svalla,
vi äro logiskt kalla.
Fast världens armod vi äcklade ser
vi uttråkat ger
som svar på en brinnande hungersbön:
"Vad får vi till lön?"
"Att hjälpa en darrande flyktingtross,
vad angår det oss?"
Det gapande svarta i skriande länder
vi ryggen vänder.
I jagets förtrollande cirkeltramp
'världens hopp' kämpar världens kamp.

Möte

Den kommer så sakta omtalade känslan
väntad med glädje men också med ängslan.
Och tiden står stilla
men rinner bort,
allt bör vara vardag
men pulsen slår fort.
Så kommer då stunden,
jag väntar och ler;
jag har en önskan,
som ingen ser.
Jag flyger på vingar den korta vägen,
vi möts, och jag stannar tyst och förlägen
blott en sekund,
en blick vi bytt;
en värld är ljus och strålande på nytt.

Tanken och jag

Äntligen från boklig vända
tanken dammas,
på en skymningstripp i världen
gå vi ut tillsammans.
Bara blicken kastas flyktigt
över alltings arma kropp,
i min tankes vida strålkrets
dyker frågetecken opp.
Fråga — intet svar och — fråga,
var, när, hur, varthän, varför?

— Tanke, har jag min egen plåga?
Du mig tokig gör. —
— Dina små bekymmer, jäså
dem vi löste förra våren —.
— Är de klara äntligen, ja då så,
låt oss söka världskrisspåren —.
— Lösa världens kris, min lilla,
står ej än i din förmåga.
Svårt är resa höga fallna andar,
låt oss börja bland de låga —.

Gudrun Eeg-Olofsson

Mordet på Skelton Castle

Superintendent O'Malley lyfte förstrött på telefonluren och placerade den i grannskapet av sitt norra öra. Ur luren kom en ström av ord, varav superintendenten lyckades uppfånga ett och annat. Dessa ord gjorde honom alldeles lugn och hård. Superintendenten O'Malley kallades av sina kolleger för "Iskarlen", därmed åsyftande hans inom hela Scotland Yard kända lugn, när han ställdes inför något mord. Ty det gällde ett mord. Enligt den upprörda butlerrösten i andra ändan av tråden, hade lady R. Agatha Pfiffinghoe-Emmering, född Sparrow-Hawk, hittats mördad. Superintendenten lovade att komma omedelbart och avbröt ordströmmen från butlerrösten genom att lägga på luren.

Superintendent O'Malley var inte bara lugn i kritiska situationer, han var också snabb. I vanliga fall fick hans medhjälpare, inspektör J. B. Sliwowitz, följa med som han stod och gick, utan att ens kunna stoppa på sig några extra handbojor eller förstoringsglas. En gång väckte hans snabba uttryckning ett pinsamt intresse. Det var när kronjuvelerna stulits, och inspektör J. B. Sliwowitz nödgades uppträda i skär pyjamas med lila prickar. Att det var falsk alarm bättrade inte nämnvärt på saken.

Denna gång gick dock allt väl, om man undantager att inspektör J. B. Sliwowitz i hastigheten fick på en svart och en brun sko. Men eftersom inspektör J. B. Sliwowitz var van att uppträda originellt klädd i tjänsten, bekymrade honom detta faktum föga. Innan en intresserad åskådare ens hunnit säga: "Ära vare Are Waerland!" visade ett kraftigt dammoln vid horisonten, att de värda krimiologerna för full fart avlägsnade sig i en gammal Rolls i riktning mot mordplatsen. Fastän bilen var ålderstigen och utstötte täta ångmoln genom kylarens hål och led av en besvärande infektion i växellådan, tillryggalade den

dock den trettio mil* långa sträckan till slottet på tjugo minuter. Tillsammans stormade de sedan uppför trappan och fram till porten, som butlern efter ett ögonblick öppnade. De stego in och träffade i biblioteket slottsherren, lord Angus Pfiffinghoe-Emmering.

Lord Pfiffinghoe-Emmering hade på sin tid varit en framstående rugbyspelare. Men genom detta spels inflytande på den känsliga ynglingasjälens, hade den gode lordens mentala utveckling måhända hämmats i utvecklingen. Lord Pfiffinghoe-Emmering var kort sagt inget ljus. Men när hans hjärna väl blivit retad, reagerade den om än något sakta så dock med berömvärd säkerhet. När lorden vid morgonkaffet (som han i likhet med sina fäder och de gamle romarne intog liggande) fick höra av Jonathan, butlern, att lady Agatha hittats mördad i sin sängkammare, började mycket riktigt den gode lordens hjärna arbeta så idogt, att han redan vid tretåren gav en antydning om att polisen måhända vore intresserad av fallet.

Så småningom började också en undran inom lorden göra sig gällande: Vem var mördaren? Fastän lord Pfiffinghoe-Emmering på senare år behandlats strängt av sin hustru, uppställde sig helt naturligt en viss nyfikenhet om vem som var gärningsmannen, även om lorden dock närmast kände en viss lättnad i familjelivet. Så snart de båda besökarna slagit sig ned, frågade han därför: — Nåå, vem är det?

Superintendent O'Malley, som missförstod frågan, skyndade att presentera sig och sin medhjälpare, men avbröts av lordens nästa fråga:

— Nej, nej, jag menar vem som har gjort det?

Superintendenten framförde, att han ännu ej hunnit granska situationen i detalj men att han snart borde komma till en slutsats så snart han gjort detta. Strax därefter begav sig de båda po-

lismännen ut på jakt efter indicier. Lady Agathas sovrums låg i andra våningen till vänster om en bred trappa, som ledde upp från hallen i första våningen. Eftersom husan sagt upp sig, låg damm i tjocka lager på golven. Förutom vanliga fotspår syntes också spår, som liknade avtryck av händer, som förde in i Lady Agathas sovrums från ett rum i undre våningen. På superintendentens begäran öppnades dörren och de båda männen stego in i ett rum, som företedde tydliga bevis på att en större schimpans där framlevde sitt liv. Mycket riktigt satt också en schimpans och gungade i takkronan.

— Det är lady Agathas älsklingsdjur, sade butlern. Vi måste ha honom inlåst här, men för en gångs skull så glömde jag att låsa här i går kväll.

Han avbröts av lorden, som kommit in.

— Nu skall jag banne mig sälja odjuret. Han har tullat av min whisky flera gånger.

Med dessa ord vände han sig om och gick för att sätta ut en annons i ortstidningen "Market Hebbleton Weekly News".

Inspektör J. B. Sliwowitz vände sig lätt förvånad till butlern.

— Har den tullat av lordens whisky?

— Ja, sir, det var så att hans nåd medelst en korkskruv öppnade några buteljer vid olika tillfällen. Naturligtvis skulle Stuffy —

— Stuffy? Är det apan?

— Ja, sir. Naturligtvis skulle Stuffy härma det. Apor är ju så läraktiga. Det var verkligen pinsamt, därför att Stuffy inte tål whisky. Men han envisades och till slut blev vi tvungna att stänga in honom här nere.

De gingo tillbaka till lady Agathas sovrums. Lady Agatha hade blivit mördad med en rakkniv, som superintendenten nu hittade bredvid sängen. Dessutom hade takkronan i hallen utanför fallit ner.

Superintendenten kliade sig tankfullt i nacken, när han summerade ihop dessa magra upplysningar. Plötsligt sade inspektören:

— Jag har en teori.

— Har ni? Nåja, låt höra!

— Min teori är följande. Jonathan, butlern, brukar ju varje dag raka lorden. Någon gång får apan bevittna detta skådespel, och gripes genast av iver att få upprepa denna behandling på någon. När han i går kväll fann dörren olåst, tvekade den inte längre utan grep tillfället. Den

smög sig ut — hela tiden efterlämnar den spår, som påminner om händer, vilket vi sett hela vägen till dödplatsen — får tag på en rakkniv, skyndar upp för trappan, passar i förbifarten på att gunga i takkronan i övre hallen, som dock ej håller, och skrämmd av bullret skyndar apan vidare in i lady Agathas rum, som ligger närmast. Men eftersom apan för det mesta inte kan handskas med rakknivar, råkar den skära för djupt redan vid första taget, tappar rakkniven och skyndar skamsen tillbaka till sitt rum.

— Ja, men det har dock inte gått till så. Jag vet nämligen vem som är den skyldige. Jag skall först sammankalla alla i huset...

— Apan också?

— Nej... och därefter göra en häktning.

När alla samlats, började superintendenten att tala.

— Min teori är denna: Den skyldige måste mördra för att dölja en brist i hushållskassan. Han vill givetvis ej ge sig tillkänna utan beslutar att kasta skulden på apan. Han går därför på händer för att härma apans fotspår. På detta sätt går han ända från apans rum till mordplatsen. På vägen upp råkar han sparka ner takkronan. Att det inte var apan, som gjort detta, insåg jag, då jag tänkte på att apan, när vi kom in i dess rum, just satt och gungade i takkronan, som lätt bar den. Alltnog, mördaren stretar vidare, begår sitt illdåd, lägger ifrån sig rakkniven, och försvinner samma väg, som han kommit. Men mördaren gjorde ett misstag. Han glömde nämligen, att en av hans händer företedde den för butlers så

U.B.

typiska egenskapen som en djup fåra i handflatan. Som ni utan tvivel ofta märkt, få butlers sådana skårer genom att de bär silverbrickor med visitkort så ofta. Därför, får jag be er visa er högra handflata, Jonathan?

Med ett vrål störtade butlern upp och hoppade i ett heroiskt självmordsförsök ut genom ett fönster. Den storslagna effekten av det hela minskades dock på grund av att det bara var en meter

ner till marken och dessutom en mjuk rabatt rakt under fönstret. Superintendenten hoppade raskt efter och knäppte på honom handbojorna.

Utdrag ur Dartmoors Loggbok:

... 13/7 Fången 131313 Jonathan Cod hängdes i dag vid halsen, till dess döden inträdde.

Ulph.

Hur man skriver dikt till Pegasus

Först är ypperligt att ha
en redaktör som tjarar bra,
så helgdagsskrivning-mode-
nästa länk,
är pennan och en bänk.

Titeln, målet, märk det väl
de skall komma från din själ.
Om din stil är vred och rapp
— se blott på din ämneslapp —
Hur gymnasialt som helst
skriver du Hedeniusfrälst.
Förälskad blott ett fåtal gånger
sjung med bävan Eros' sänger.

Dikta utan rim, reson
det var 40-talets ton;
hittar du ett rim, helst två
låt det stå.
Kan man skriva poesi,
blir man ansedd som geni,
och Pegasen slipper svälta
bara torra prosan älta.

Låt oss lösa Edert radioproblem!

Vår välutrustade specialverkstad utför snabbt och billigt reparationer å alla slags radioapparater. Skriftlig garanti å varje arbete. Uthyrning av radio.

Radio
holm

Abrahamsbergsvägen 16

Ring 25 58 41, 26 52 15

Vi hämta i hela Bromma!

Medlem av Stockholms Radiohandlareförening

Resa

Båten kryssar sakta in genom dimman, som ligger tät över Themsen. Då och då hörs ångvisslor. En mörk båtsilhuett skymtar fram för att i nästa ögonblick insvepas av det grå.

Fram på dagen lättar det. Båten lägger till vid Tilbury. Med stora förväntningar går vi i land, sätter vår fot på engelsk jord. Men den lilla korta tågresan från Tilbury till London blir en besvikelse. Tåget går genom en ändlös, trist förstad. Husen ligger tätt hopgyttrade, deras ursprungliga färg kan ej urskiljas, då kolröken ligger som ett svart täcke över allting. Till varje hus hör en plätt jord, där några blommor försöker frodas och där det eviga tvättstrecket hänger.

London, enormt, myllrande. Man stirrar med något av landsortsbons nyfikenhet på alla de underliga människorna, som trängs på gatorna. Där ser man bankmän i citydress, präster med kragar som knäpps i nacken, människovrak, som stryker längs trottoarerna för att samla lump; långa, smala, blaserade amerikanskor, livliga sydeuropéer, indier med kastmärken i pannan, deras kvinnor i underbara saris, negrer i alla schatteringar från gyllenbrunt till blåsvart, kineser med olivfärgad hy och milda, sneda ögon. Det är en upplevelse, ett fascinerande skådespel.

Under vistelsen i England får jag tillfälle att se den engelska landsbygden. Kents gröna kullar, Sussex's rika, bördiga "Downs", Isle of Wights vita och röda klippor, Devons ödsliga hedar och vidsträckta fruktodlingar, Cornwalls karga, söndersplittrade klippkust, de nordligare grevskapens lummiga skogar, gamla herresäten och idylliska, ålderdomliga byar; allt är vackert och intressant.

Många av de engelska städerna är svårt skadade av krigets härjningar. Bombade hus, som ännu inte har kunnat byggas upp igen, vittnar om fattigdomen, som kriget förde med sig. Några färgrika festivalsflaggor, placerade mellan ruinerna för att mildra den sorgliga synen, gör ett makabert intryck.

Frankrike . . . , Paris . . . , pulserande liv! La vil- le lumière behåller sin ställning som ett hemvist för intelligens och esprit. Visserligen har en del

av det bästa i Paris exploaterats och förstörts av turister, men mycket återstår alltjämt. Något liknande den tjusning Paris utövar, har jag inte funnit någon annan stans. Luften är aldrig riktigt klar, ett silverdis ligger alltid över staden och utplånar alla skarpa konturer. Var man än är, på Montmartres höjder med en hänförande utsikt över hela Paris, vid de fridfulla kajerna av den vackra l'Île S:t Louis, som lyckligtvis men oförtjänt kommit i skuggan av la cité, på rue S:t Jacques i Quartier Latin, en gata, som anlades på romartiden och nu vid sidan av Boulevard S:t Michel är ett av de livligast frekventerade studentstråken, överallt förnimmes denna känsla av andlig frihet, av 'esprit' och liv. Livet leves här på något sätt intensivare, kanske rikare och djupare än vad vi tycks göra hemma.

Bilfärd på franska landsbygden. Côte d'Or, Bourgogne. Rika landskap med vinkladda sluttningar. Små grå städer med höga, dominerande katedraler. Vi kommer till Pontigny, en liten halvt förgäten by. En gång var den ett religiöst centrum. Om denna tid påminner ännu katedralen och cistercienserklostret. Då vi träder in under de höga, gotiska valven, vitkalkade och utan någon utsmyckning, där solen kommer fönstren att glöda och brinna, där tysta vitklädda munkar, som mera liknar andeväsen än människor, tassar omkring, känner vi oss fyllda av en stilla, överjordisk lycka.

Vi lämnar Bourgognes röd-gul-grön-svartruti- ga kyrktak bakom oss, passerar det dystra Jura och kommer så en dag till Schweiz. På vägen till Genève regnar det, Lac Lemman är grå, molnen stryker fram utefter bergssidorna, skäres sönder av topparna, förenas och förtätas, sjunker ner i dalbottnarna och blir liggande.

Slutligen upphör regnet, solen bryter fram, och det mest underbara natursceneri utbreder sig framför våra ögon. I norr ligger molnen ännu svarta över Jura-bergen, men i nordöst sträcker sig en bred, lysande regnbåge som en bro över sjön. Solens sken är överkligt vitt, det gnistrar på Mount Blanc-kedjans snöhöljda toppar.

Ulla Wettring.

Dagning

Droppar
som klockor
i stråstaplar
Blommors bönevaka
under oxlars väldiga sömn
Måsar
vilande
i havets kupade händer
Två sprittande löjsprång
spräcker vattnets tigande trumma
En yrvaken skalbaggerulta
Träter med en elak spindelgubbe

Snart står måsarna
som järtecken
mot molnens skuldror

Att sjunka I

Dina händers dyningar
sköljer sakta mitt hår
när jag sjunker
genom vattnets katedraler
mot förlösningens botten
och glömskans sand.

Att sjunka II

Snärjgräset kring stenarna
är ditt hår, dina bröst
Musslorna forma ditt sneda leende
mellan dina läppars döda fiskar
Du tar mig
möter mig
du femton famnar djupa sköte

4.00 Söndag

Fyra flaskor i en tropp
Vattenkrantaram
mot en slasktratts plätmembran
Himlamagen vilar slapp
mot ett tak som klippts i papp
Sakta, sakta, efter hand
huvuts skålar fylls med sand
rinner över rand
ut i glömda land...

L.

DEN DRAMATISKA ... (forts. fr. sid. 5).

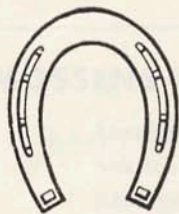
står ett skimmer som av en ljusgloria. Hon lägger sin hand på hans arm och säger, att hon väntar på honom, när han återvänder från sitt blodiga värv. Hos henne kan han söka lugn och förståelse. — Det har mörknat över scenen, så att blott dessa två gestalter är belysta. Så hörs bödelstrumman på avstånd — den tunga plikten kallar, och bödeln "går ut i den råa gryningen".

Tanken att låta bödeln bli människosläktets syndabock fick författaren från Hugo Matthiessens Bödel og Galgefugl, som beskriver en bödels särställning och ensamhet i det medeltida samhället. Hos Lagerkvist blir bödeln representant för mänsklighetens ondska och våldsmentalitet. Genom århundraden har han suttit där och stillatigande åsett människornas kamp för tillvaron. På honom lastas allas missgärningar för att mänskligheten skall få frid. Härigenom får han — liksom många andra av Lagerkvists gestalter

— ett drag av en lidande Kristus, som påtager sig andras synd för att frälsa. Men samtidigt är han bara människa, en ur samhället utstött missdådare, som fått påtaga sig den lägsta av alla sysselsättningar för att rädda sitt eget liv. Han lider under sin skuldbörda och längtar efter dödens ro och frid men är ej unnad någon försonande Kristusdöd på korset. Det är endast i kärleken till kvinnan han finner en smula lättnad. Flickan med ljusglorian symboliserar godheten. Hon dominerar inte, skymtar blott på enstaka ställen i pjäsen men får dock sista ordet och lämnar efter sig ett ljust intryck av tröst och hopp, en tanke att det goda är odödligt.

När Bödeln på 30-talet uppfördes, var den kanske för politisk för att rätt uppskattas. Men efter nära 20 år är den nu i hela sin konstnärliga, djärva framställning ett mästerverk utan att därför vara inaktuell, ty tiden är ond även i våra dagar.

Thore Lindqvist

är kvalitetsmärket
då det gäller saxar
och knivar

Säljes i alla järnaffärer

STÅLVÄRD AB

Katarinavägen 20 - Stockholm - Tel. växel 440715

Sportpriser

Egna modeller i konstnärligt utförande

A.B. Hovjuvelerare

K. Anderson

Linoleum - Kemikalier
Färger - Fullständig
golvservice - Golv-
plattor

ÅLSTENS

JÄRN OCH FÄRG

ÅLSTENSGATAN 15, BROMMA - TELEFONER 25 31 83, 25 42 83

Byggnadsmaterial
Bosättningsartiklar
Obs! Vår speciella
leksaksavdelning

Viggbyholmsskolan

Internatskola för pojkar och flickor

Fullständigt gymnasium med *examensrätt*

Alla skolstadier

En examensfri linje

Tre Tekniska Gymnasielinjer

Prospekt genom Rektor T. Ekström, Viggbyholm. Tel. Stockholm 56 09 50

Läs nu för högre betyg

Vid NKI-skolan kan Ni läsa moderna, klassindelade korrespondenskurser i alla real-skole- och gymnasieämnen. Skriv och begär upplysningar och studieråd eller studiehandbok — Ni får det gratis!

Sänd denna kupong idag!

Till NKI-skolan, S t Eriksgat 33, STOCKHOLM

Sänd mig gratis Eder handbok för real-skola och gymnasium. Jag önskar även tidskriften På Fritid kostnadsfritt under ett år

Adress

Namn

NKI

ÖVER 1.500 OLIKA KORRESPONDENSKURSER

Bese det vackra
Drottningholm och
mälaröarna

Res dit med bussar från

**Mälaröarnas
Omnibuss AB**

Möbelspekulanter!

Vänd Eder med förtroende till

Bromma Möbeltjänst

Säljer möbler, bäddsoffor, sittgrupper
av egen tillverkning. — Omstopp-
ning, omklädsel samt alla slag av re-
parationer.

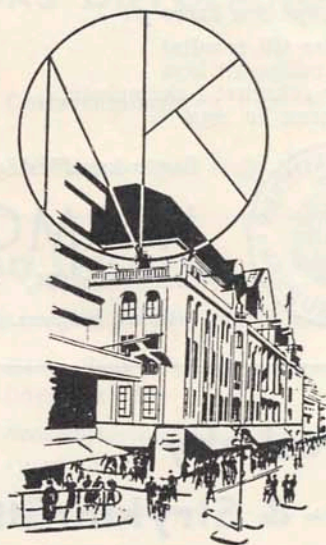
Humana priser

Högaktningsfullt

S. SÖDERSTRÖM

Tegelbergsvägen 14 - Tel. 28 87 29

Medlem av Stockholms Hantverksförening
och Tapetserareförening

**NK har det—
som Ni vill ha det**

Lilja's Tvätt- & Strykinrättning

Stopvägen 94, Bromma Tel. 26 56 37

Pettersbergsv. 14, Mälarhöjden, tel. 46 00 97

Gardinspänning Klänningar Blusar Skjortor

Kemisk tvätt och all slags herrtvätt

Boken låter jag binda hos

**BROMMA
BOKBINDERI**

Drottningholmsv. 286, Ulvsunda - Tel. 26 15 34

MOSSENS FÄRG

Abrahamsbergsvägen 12 Tel. 26 48 00

Arkitektvägen 2 Tel. 25 74 85

Rörläggärvägen 27 Tel. 25 20 00

Golvbonare, barnvagnar o. kvartslampor uthyres

Hatten heter

HÜCKEL

Betald annonsplats

Att Hermods stödkurser

blivit så populära beror på

att de leder till resultat
att de är roliga att läsa
att de ger säkerhet i skolarbetet
att avgifterna är låga

Begär kursförslag från

HERMODS

Slottsgatan 24, - Malmö

Telefon: namn nr. "Hermods"

Reparationer och Nyanläggningar

BROMMA

RÖR

LEDNINGS AB

Alviksvägen 77

Äppelviken

Tel. 26 25 20

AB Nockeby Tvätt- & Strykinrättning

Drottningholmsvägen 603 - Bromma

Telefon 25 25 00

K O N D I T O R I

Brostugan

DROTTNINGHOLM — TEL. 99 02 08

Den idealiska platsen för "Edra
träffar" under alla årstider
Öppet alla dagar kl. 9—23

Rum uthyres för enskilda
tillställningar

BENGTSSONS KONDITORIER

Drottningholmsv. 428, Brommaplan
Tel. 26 13 77

Odengatan 80—82, Stockholm
Tel. 32 01 06

Birger Lundqvists Trädgårdsanläggningsbyrå

U L V S U N D A Telefon 25 63 58

Ritar, anlägger, underhåller
samt levererar allt för trädgården och
gårdsplanteringen

Abrahamsbergs Blomsteraffär

Brudbuketter, Blommor, Buketter,
Kransar och Kistdekorationer
bindas smakfullt

Öppet vardagar 9—18 - söndagar 9—11
M. Olsson - Abrahamsbergsvägen 15
Tel. 26 39 60 - Ring! Vi skickar

Döhmers & Hofsten

Renhållningsverk

Äppelviken - Telefon 25 42 30

<p>BROMMA ÅKERI & EXPRESS förening u. p. a. DROTTNINGHOLMSVÄGEN 189 BROMMA Telefon 26 26 90 <i>Alla slags lastbilstransporter</i></p>	<p>Alviks Bilverkstad Gustavslundsvägen 165, tel. 25 14 05 Utför fackm. alla slags bilreparationer</p>
<p>Rusta för den mörka och kalla tiden nu! Vi för ett väl sorterat lager av VÄRMEELEMENT, KYLARGARDINER, strålkastare, sökarlyktor, temperaturmätare m. m. 4-ESS-SUPER-GLASÖGON Alltid nyheter — Gör ett besök! BROMMA BILELEKTRISKA Alviksvägen 3 - Tel. 26 31 40, 26 51 53</p>	<p>OLDMO LIVSMEDEL Abrahamsbergsv. 8—14 - Tel. 26 63 38, 26 50 80 Kött-, fläsk och charkuterier av högsta kvalitet Stor sortering av konserver, frukt och specerier</p>
<p>I. Lagerbergs Damfrisering Abrahamsbergsvägen 47 Telefon 25 79 66 SKÖNHETSVÅRD — MANICURE</p>	<p>ÄPPELVIKENS PARFYMAFFÄR (K. E. Degen) VÄSTERLED 4 — ÄPPELVIKEN TELEFON 25 09 47</p>
<p>Västerledsboden Västerled 2 - Tel. 25 12 51 Har stort urval av presentartiklar Specialité: Garn</p>	<p>Balders Fastighetsbyrå Västerled 2 - Äppelvikens - Alléparkens hållplats Inneh. Agronom Joel Lundberg Av Stockholms Handelskammare auktoriserad fastighetsmäklare T. 25 40 00, 25 41 00, 25 47 20, 25 79 80</p>
<p>AB Äppelvicens Elektriska Byrå Entreprenör för Stockholms Elverk Alviksvägen 67 - Tel. 25 05 75, 25 36 90</p>	<p>Lenårds eftr. SYBEHÖRSAFFÄR Innehavare: H. Ahlén Alviksvägen 39, Äppelvikens Telefon: 25 15 92</p>
<p>När det gäller Pälsverk KÖRSNÄR OTTO NYLANDER Mästersamuelsgatan 3 - Stockholm Telefon 11 12 87, 20 18 06</p>	<p>Stig Pettersson Plåtslageri Tegnérgatan 39 - Stockholm Telefon 21 17 33, 21 29 03 Rekommenderas</p>

<p>Ängby Cykel- och Sportaffärer MONARK CRESCENT KÄRNAN</p> <p>Ängbytorget, tel. 37 01 68 Islandstorget (Apotekshuset) tel. 37 38 68 Fri luft åt våra kunder</p>	<p>Bromma Färg- och Kemikalieaffär</p> <p>Spångavägen 128 Tel. 37 20 30 Bällstavägen 173 Tel. 37 35 00</p> <p>REKOMMENDERA S</p>
<p>RING ELLER GÖR ETT BESÖK</p> <p>AB Ängby Livsmedel</p> <p>Ängbyplan Tel. 37 10 50, 37 10 51, 37 10 52 Speceri-, Mjök- och Köttavdelning</p> <p>Alltid färska varor till lägsta dagspriser</p>	<p>Riksby Färg- & Kemikalieaffär</p> <p>Drottningholmsv. 340. - Tel. 26 14 85</p> <p>PARFYM — SJUKVARD- och BABY- ARTIKLAR — BARNVÅGAR uthyras</p>
<p>ÅKESHOVS-MAGASINET</p> <p>RÄNÖVÄGEN 5 - TELEFON 25 56 96</p> <p>Bästa inköpskälla i Åkeshov för Sybehör - Strumpor - Garner - Tyger Även Stilmönster</p>	<p>DOKTOR ERNST SWANLUND</p> <p>Mottagning vardagar 9—10 N O C K E B Y Thaliavägen 67 - Författarevägen 60 Tel. 25 53 51</p> <p>Mottagning vardagar 13—15 ÄNGBYTORGET - Tel. 37 05 75</p>
<p>HÖGLANDSTORGETS</p> <p>Cykel- & Sportaffär Innehavare: Arne Hollinder. Högländstorget 4. - Telefon 26 02 00</p> <p>Sportartiklar — Cykelreparationer Svetsning — Fri luft Skidor vallas — Skridskor slipas Medlem av Cykel- och Sporthandlarnas Riksförbund</p>	<p>David Romilssons Färghandel</p> <p>Högländstorget 2 Telefon 25 45 44</p> <p>Medlem av Stockholms Färghandlare-Fören.</p> <p>Golvbonare och barnvagnar uthyras</p>
<p>Lär Er rida i</p> <p>Äppelvikens Ridskola</p> <p>Telefon 25 52 52</p>	<p>Firma Ernst Wahlkvist Skrädderi och Pälsateljé</p> <p>Alviksvägen 95 - Telefon 25 04 40 Etablerad 1915</p> <p><i>Skinnvaror av alla slag - Pälsförvaring</i></p>
<p>KONDITORI STEN STURE</p> <p>Runstensplan - Telefon 37 06 00 Islandstorget - Telefon 37 18 80</p> <p>ALLT I KONDITORIVAROR</p>	<p>GEDIGNA MÖBLER GÖR HEMMET TRIVSAMT</p> <p>Öberg's Möbler</p> <p>ISLANDSTORGET - TEL. 37 38 56</p>

DROTTNINGHOLMS VÄRDHUS

öppet hela året om
Lunch - Diner - Souper - Festväningar
Fullständiga rättigheter

Telefon 99 01 42, 99 01 12

ALL MAT ÄR DELIKAT FRÅN

Åkeslunds Livsmedel

Stopvägen 78, Abrahamsberg

Telefoner: 25 23 29, 25 20 01

Bromma Kemiska Tvätt- & Pressateljé

KEM. MÖBELTVÄTT UTFÖRES
(även i hemmen)

Drottningholmsv. 434 - Tel. 25 35 24
Hämtar o. hemsänder utan merkostnad

Tandläkare Leif Björkman

Islandstorget - Ängby

Mottagning efter överenskommelse per tele-
fon 37 20 01

KARL-AXELS SKRÄDDERI

Rörläggarvägen 30—32. Tel. 25 89 32

Skrädderiet för damer och herrar med an-
språk. Rådgör med oss om Edra klädproblem,
det betalar sig.

Ålstens Frukt- & Blomsteraffär

Blommor, Frukt och Grönsaker dagligen
Alltid färska varor

Ålstensgatan 19 - Telefon 25 41 63

REGUMMERA OCH REPARERA
RINGARNA HOS OSS!

ALVIKS GUMMIVERKSTAD

Telefon 25 19 20

Adress: Bromma Servicestation

ELSA LOBERGS DAMFRISERING

Ullsundavägen 10 - Telefon 25 66 96

Vintersporta med utrustning från

Roslings Cykel & Sport

Abrahamsbergsv. 1 - Abrahamsberg
Telefon 26 28 62

ELEKTRO-GARANTI

GUSTAV III VÄG 30 - TEL. 26 60 75, 26 64 70

Utför kraft- och belysningsanlägg-
ningar. Allt inom branschen - Repa-
rationer

KEMISKA

CIRKELN

Alviksvägen 59 - Tel. 25 60 98, 26 11 60
Fabrik Alviksv. 3 - Tel. 26 34 13

STÖD RADIOHJÄLPEN

<p><i>Anlita</i></p> <p>Bromma Skrivbyrå för allt skrivarbete</p> <p><i>Spec.:</i> betygsavskrifter Bergslagsvägen 11, Bromma (vid Brommaplan) tel. 25 94 45</p>	<p>Ryska Klassikerserien å 2: 65</p> <p>Äppelvikens Bokhandel</p> <p>Alviksvägen 32 - Tel. 25 61 50</p>
<p>KÖP OCH SÄLJ EDER VILLA, SMÅSTUGA GENOM</p> <p>Edevíks Byrå</p> <p>S:t Eriksgatan 14 Tel. 50 10 65, 53 08 11</p> <p>Aukt. Fastighetsmäkl. av Sthlms stads Handelskammare</p>	<p>Ulvsunda Sågverks AB</p> <p>Brädgård: Drottningholmsvägen 195</p> <p>Trävaror, Wallboard, Plywood, Masonite, Cement, Spik, Papp, Tegel, Drev, Snickerier</p> <p>Tel. 25 62 48, 25 63 48</p>
<p>Besök konditori IWO</p> <p>Bromma kyrkväg 472 (invid Bromma kyrka)</p> <p>Gillestuga uthyres till föreningar och enskilda sammankomster</p> <p>öppet vardagar kl. 9—22, söndagar kl. 10—20. Tel. 37 22 03</p>	<p>Barnaålderns sjukdomar</p> <p>Dr Karin Eek</p> <p>VIRVELVINDSVÄGEN 21</p> <p>Tid till mottagning erhålles per tel. 26 70 70. Personlig tel.-tid 9.15—10</p> <p>Medlem av Stockholms Läkarförening</p>
<p>TANDLÄKARE</p> <p>Henrik Garff</p> <p>NOCKEBYVÄGEN 23 - TEL. 25 44 90</p>	<p>Höglands Plåtslageri</p> <p>E. Carlsson</p> <p>Höglandstorget 5 - Telefon 26 06 93 ankn. bost.</p> <p>Plåtarbeten av alla slag Taktäckningar, Takstrykningar, Svetsning</p>
<p>Carl Lundbergs Eftr.</p> <p>Speceriaffär</p> <p>Höglandstorget 1 Telefon 25 35 35</p> <p>REKOMMENDERAS</p>	<p>DOKTOR GEORG LINDSKOG</p> <p>Öron-, näs- och halssjukdomar</p> <p>Stora Mossens backe 12, Bromma</p> <p>Mottagning enligt överenskommelse Telefon 26 66 30</p> <p>Medlem av Stockholms Läkarförening</p>
<p>TIDEN ÄR INNE...</p> <p>EN PRESENT som alltid uppskattas av Edra närmaste och Edra vänner är ett fotografi. Vi erbjuder en serie på 8 olika tagningar 6×8 för kr. 9:—, Förstoringar från kr. 4: 50, i färg från kr. 9:—</p> <p>RING NU OCH BESTÄLL TID — 25 15 21</p> <p>ÄPPELVIKENS FOTO T. WAHLBORG</p> <p>Alviksvägen 69 (vid Klövervägens hållplats) öppet även söndagar 13—15</p>	<p>"Den lilla affären med den stora sorteringen"</p> <p>Det unga Ängby gillar sportplagg från</p> <p>Monells</p> <p>Tel. 37 24 99 - Islandstorget</p>

PRIS **1:50** PRIS